

Beslutninger, som behøve højere Stadsfæstelse, skulle indstilles til vedkommende overordnede Raad. Nægter det overordnede Raad sit Samtykke, skal det ledsage sit Afslag med saadanne Grunde, at det deraf kan skjønnes, hvorvidt Beslutningen med visse Forandringer kan vente Stadsfæstelse. Naar tre Fjerdedele af Medlemmerne i det Raad, som har fattet Beslutningen, fordrer det, skal Sagen gennem det overordnede Raad, der har nægtet Stadsfæstelsen, forelægges Indenrigsministeriet, som da enten skal give eller nægte sit Samtykke.

Forsaavidt Amtsrådets Beslutninger behøve en højere Stadsfæstelse, blive de at indstille til Kongen.

§ 23. Høiere Afgjørelse.

Formener den, hvem en af et underordnet Raad tagen Beslutning vedkommer, at den er fattet med Tilfædsættelse af de i Lov eller Vedtagten foreskrevne Former, kan han andrage saadant for det nærmest overordnede Raad. Befindes Klagen grundet, efterat en Udskrift af det underordnede Raads Forhandlingsbog med tilhørende Bevisligheder og dets Erklæring om Sagen er indhentet, erklæres Beslutningen for ugyldig.

Forøvrigt blive Klager fra Enkelte eller Samfund over at være forurettede ved en i Formen gyldig Beslutning af et underordnet Raad, ordentligvis at henvise til Domstolene. Dog skal det overordnede Raad altid være berettiget til derover at æffe det underordnede Raads Erklæring, og at meddele samme sin Anskuelse om Sagen. Skeer dette, skal en Gjenpart af det overordnede Raads Skrivelse meddeles Klageren.

Forandring af en i Formen gyldig Beslutning af et underordnet Raad kan kun foretages af det overordnede Raad, hvor dette har Hjemmel i denne Lov eller i Vedtagten. Navnligen skal det kunne skee ved Spørgsmaal om Gyldigheden af Valgene til et underordnet Raad og af de Valgtes Undskyldningsgrunde (§ 15, 16 jfr. § 20). Det samme er Tilfælde, hvor Noget klager over, at være ansat til et for høit Skattebidrag, eller over at Fattighjælp er aldeles nægtet ham eller kun med-

deelt ham i utilstrækkelig Grad. Dog skal Klagen, for at kunne tages tilfølge, være ledsaget af fyldestgjørende Oplysninger, og indgives gennem vedkommende underordnede Raad, der har at fremsende den med sin Erklæring.

Vedtager et Raad med tre Fjerdedele af Stemmerne at voldgive et under dets egen Myndighed hørende Spørgsmaal til det samme overordnede Raad, skulle alle Sagens Omstændigheder med tilhørende Actstykker og de derom opstaaede forskellige Meninger forelægges samme. Finder det overordnede Raad ikke overveieende Grund til at vise Sagen tilbage, fatter det derom Beslutning, der da er forbindende for det underordnede Raad.

Lvistigheder imellem forskellige, fideordnede Raad (saasom Spørgsmaal om Forsørgelsesstedet) blive at afgjøre af det samme overordnede Raad, forsaavidt de ikke efter deres Bestaaenhed henhøre under Domstolene. Staae de Raad, imellem hvilke Striden finder Sted, ikke under noget fælles overordnet Raad, afgjøres Sagen af vedkommende Ministerium.

Dertil kan enhver ifølge det Forestaaende af det overordnede Raad taget Beslutning indankes, naar tre Fjerdedele af det underordnede Raads Medlemmer fordrer det, og naar dets Klage indgives til det overordnede Raad inden 4 Uger, efterat dets Beslutning er tilhændet kommet det underordnede Raads Formand.

Cap. IV.

Statens Tilshn.

§ 24. Embedsmænd.

Sognepræsten skal være Forretningsfører for alle Fattigs og Skolevæsenet vedkommende Sager. Han er Medlem af de i Kjøbstæderne derfor anordnede staaende Udvalg, og har for disse Sagers Vedkommende Sæde og Stemme i Sogneraadene paa Landet.

En af Indenrigsministeren dertil beskiftet Toldembedsmand er Forretningsfører for Havnudvalget i de Kjøbstæder, hvori en communal Havn findes.

Byfogeden i Kjøbstæderne er Medlem, saavel af fornævnte Udvalg, som af Udvalgene